

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17707/2022
09.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радиша Д. Јовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Прекршајни суд у Прокупљу, Одељење у Куршумлији, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1578/22 од 12.07.2022. године, у седници већа одржаној 09.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1578/22 од 12.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 440/2020 од 11.03.2022. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете на име неоправданог кажњавања за прекршај из члана 297. у вези члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, и то на име накнаде штете за неоправдано одузето возило 294 дана у износу од 691.346,30 динара, на име плаћене новчане казне износ од 40.000,00 динара и на име трошкова путовања и одсуствовања са рада износ од 360.560,00 динара. Другим ставом изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1578/22 од 12.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на

дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 27.10.2020. године, а вредност предмета спора је 1.091.906,30 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**